

IX Ka 549/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 grudnia 2014 r.

Sąd Okręgowy w Toruniu w Wydziale IX Karnym Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący – S. S.O. Barbara Plewińska

Sędziowie: S.O. Rafał Sadowski

S.O. Aleksandra Nowicka (spr.)

Protokolant st. sekr. sąd. Katarzyna Kotarska

przy udziale del. Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Toruniu Małgorzaty Partyki

po rozpoznaniu w dniu 18 grudnia 2014r.

sprawy **M. W.** oskarżonego z art. 177§1 kk

na skutek apelacji wniesionej przez oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Toruniu z dnia 15 września 2014 r., **sygn. akt VIII K 693/14**

- I. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że obniża wartość świadczenia pieniężnego, do uiszczenia którego został zobowiązany oskarżony w pkt II wyroku z 500 (pięciuset) zł do 250 (dwustu pięćdziesięciu) złotych;
- II. w pozostałym zakresie zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;
- III. zwalnia oskarżonego z obowiązku poniesienia kosztów sądowych w postępowaniu odwoławczym, a wydatkami powstałymi w tym postępowaniu obciąża Skarb Państwa.

IX Ka 549/14

UZASADNIENIE

M. W. został oskarżony o to, że w dniu 24 marca 2014 r. w T. przy ul. (...) kierując pojazdem marki R. (...) o nr rej. (...), nieumyślnie naruszył zasady bezpieczeństwa w ruchu drogowym w ten sposób, że jadąc ulicą (...) z kierunku ulicy (...), na skrzyżowaniu z ulicą (...), wykonując manewr skrętu w lewo, nie udzielił pierwszeństwa przejazdu pojazdowi marki D. (...) o nr rej. (...) kierowanego przez A. D., jadącemu drogą z pierwszeństwem przejazdu ulicą (...) z kierunku ul. (...) w kierunku ulicy (...), w wyniku czego doznał on obrażeń ciała w postaci złamania III kości śródreźca lewego, powodując naruszenie czynności narządu ciała na okres powyżej 7 dni,

tj. o czyn z art. 177 § 1 kk.

Prokurator złożył wniosek o warunkowe umorzenie postępowania na okres 1 roku tytułem próby i domagał się zobowiązania M. W. do uiszczenia świadczenia na cel społeczny w wysokości 400 zł.

Sąd Rejonowy w Toruniu wyrokiem z dnia 15 września 2014r. orzekł, że:

I. ustalając, iż oskarżony M. W. dopuścił się popełnienia zarzucanego mu czynu z art. 177 § 1 kk i uznając, że wina oskarżonego oraz społeczna szkodliwość popełnionego czynu nie były znaczne na podstawie art. 66 § 1 kk i art. 67 § 1 kk warunkowo umarza postępowanie karne na okres 1 (jednego) roku próby;

II. na podstawie art. 67 § 3 kk orzeka od oskarżonego na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej w Warszawie kwotę 500 (pięciuset) złotych tytułem świadczenia pieniężnego;

III. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 100 (stu) złotych tytułem opłaty karnej i obciąża go wydatkami w kwocie 97,50 zł (dziewięćdziesiąt siedem złotych pięćdziesiąt groszy).

Powyższe orzeczenie co do pkt II i III zaskarżył M. W. wskazując iż Sąd nie uwzględnił w należyty sposób jego sytuacji materialnej i rodzinnej. W konkluzji wniósł o obniżenie orzeczonego w pkt II świadczenia pieniężnego oraz o zmianę w pkt III poprzez zwolnienie od ponoszenia kosztów sądowych.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Apelacja zasługuje na częściowe uwzględnienie.

Świadczenie pieniężne orzeczone przez Sąd Rejonowy w wyroku na mocy art. 67 § 3 kk jest środkiem karnym wymienionych w przepisie art. 39 pkt.7 kk w katalogu środków karnych. Sięgnięcie po ten środek i ustalenie w sposób prawidłowy jego wymiaru, urealnienia dolegliwości związanej z wyrokiem, w tym przypadku warunkowo umarzającym. Należy przyznać rację skarżącemu, że środek karny w wymiarze zaproponowanym przez Sąd I instancji jest w istocie rażąco surowy, bowiem nie uwzględnia w istocie sytuacji rodzinnej i majątkowej skarżącego, która została przez niego udokumentowana. M. W. jest osobą pracującą (2.870 zł), na jego utrzymaniu pozostaje niepracująca żona oraz małaletnia córka. Miesięczne wydatki związane ze spłatą kredytów i stałymi kosztami utrzymania wynoszą 2.500 zł. Rodzina korzysta z pomocy krewnych, a i sam M. W. stara się podejmować prace dorywcze.

Ustalenie, więc świadczenia na poziomie 500 zł (prokurator domagał się 400 zł) stanowiłoby istotną dolegliwość nie tylko dla samego skarżącego, ale także, a może przede wszystkim dla jego rodziny. Wymiar środka karnego stanowi więc położenie nacisku na represyjny jego aspekt, a nie uwzględnia sytuacji życiowej – rodzinnej i materialnej skarżącego, ani w końcu w sposób dostateczny, stopnia społecznej szkodliwości czynu jemu przypisanego. Sąd jednocześnie nie dopatrył się okoliczności, które miałyby uzasadniać wniosek o odstąpienie od zwalnia go od ponoszenia kosztów sądowych, które swoim zachowaniem spowodował, bowiem te na które wskazał w swojej apelacji stanowiły przyczynek do rozważań uczynionych powyżej i doprowadziły do znaczącego złagodzenia sumy dolegliwości finansowych wynikających z wyroku.

Mając to na uwadze, Sąd Okręgowy zmienił zaskarżony wyrok w sposób wskazany w jego sentencji, utrzymując go w mocy w pozostałym zakresie.

Sytuacja materialna skarżącego oraz częściowa zasadność jego apelacji uzasadnia zwolnienie go od całości kosztów sądowych w postępowaniu odwoławczym (tj. zarówno opłaty sądowej jak i wydatków), Sąd Okręgowy orzeczenie dotyczące kosztów postępowania odwoławczego oparł na przepisach art.624§1kpk w zw. z art. 634 kpk.